

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim
... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David
ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol
Hakham Tsevi ... be-hagahotav ... asinu zar ... la-shulhan

Karo, Yosef

יֵסוּי, וְרֵאק

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

רכוש תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

והלוקח כדכיר דכס' מ'ס' דאיתו נכמס הכסר מאלו שמי ורע' דכס' כשם שז' אירי דמיב אפי' כבוסמ' כדיוק לחיזי מאליו מ'מ' ככה' דמור' לבריותו לא מקרי אלף שבת דפטור כבהמה : **שח א** לא ירכיב עליו אשה שהיא כניוה : ב ויהי לעכו'ם דקסס

והכריע ככנסת הדאסבה וכן משמע להדיא בדמוס שמכר העור פרק האול' וכו' מהר'ל פ' החובל סי' י'ד להבי' והבי' לקמן סי' מ'ס' שכן דעת העור אך מ'מ' כר'מ' שבמרדכי פ' החובל כתב שכן הכסמ' מהר'מ' הו' תמוה דלדרכה דעת מהר'מ' אס' כדעת מהר' קיים דקייב וכו' לדיוא שכירות דכבר ידוע שקשה לתלוך על דכרי מהר'מ' וכן הכריע מהר'ל פ' שם סי' כ"ב הלכה למעשה דקייב דף ע"ט ע"ב וכו' בפסקיו תוספות פ' השולח ב מבואר סי' קצ"ג שתמו דקייב ע"כ כעיקר ה' נראה דהו' ספיקא דריעא ובהם שכתתי והממעה' ובפרט שהתוספות שם ג' הם והר"ש ור'י לא הכריעו ולא בנייתא כהרב והע"ס שכתבו שהסנדק' ד' כדמפת' הכרזה כרזה עיקר וכתב עוד לה רב פפא מהר'ל פ' כ"ב מיהו שכת' בלא לבריותא סס נוקבנו שסגרה כסדר שאינה' וכתב הרב יוכלו לעשות מלאכה פטור המגרס פירוש וכמ"ס המרדכי ריש הגו'ל קמח ואפ"ו ע"ס וע"ס :

שח השוכר בהמה לרכוב עליה כמה ישען עליה וכו' וסעיפים :

א השוכר בהמה לרכוב עליה איש א לרכיב עליה אשה (ב) והוא הדין לעכו"ם (מרדכי פרק הדין) מיהו יא אומרים דוקא לכתלה אכל אס' עכר והרכיב עליה אשה אף על פי שניזונה הנהמה לרכיב עליה (המגיד פ' ד' שכירות בשם הג'ט"א) (א) ויש חולקין (ס' לדעת בהרמ"ם) ולכונ' על אס' מכנגד מקום ההתייקר נרכיבת הנשים לריך להפסיק לו כפי המנהג (המגיד הנוכר לעיל) לרכוב עליה אשה ירכיב עליה אש :

ב גשכרה לרכוב עליה אשה (ב) מרכיב עליה (ג) כל אשה בין גדולה בין קטנה ד' ואפ"ו מעוברת' ונטייקה :

ג השוכר את החמור לרכוב עליה ה י שלו להניח עליה ו כסותו ולגינו ומונונוי שר' אותו הדרך לפי שאין ררך השוכר לחזור בכל מלון ומלון לקנות מונות' יתור על זה חר'י מעכב עליו בעל החמור וכן יש לבעל החמור להניח עליה ח שעורים ותבן ומונונו של אותו היום יתור על זה השוכר מעכב עליו מפני שאפשר לו לקנות בכל מלון ומלון מפניק' מ אס' אין שם מאין יקנה מניח עליו מונותיו ומונונו בהמתו של כל אותה הדרך וכו' אלו הדברים בשוכר סתם ובמקום שאין מנהג ידוע אבל במקום שיש מנהג הכל לפי המנהג :

ד השוכר את הבהמה להביא עליה ק' ק' לישרן של חמים והביא ק' לשרין של שעורים ומתה חייב מפני שהנפת קשה למשוי והשעורים יש להם נפח וכן אס' שכרה להביא תבואה והביא במשקלה תבן אבר' אס' שכרה להביא עליה שעורים והביא במשקלן חמים ומתה פטור וכן כל כיוצא בזה :

ה השוכר את הבהמה יא לשאת עליה משקל ידוע והוסיף על משאו אס' הוסיף חלק משלשים על השעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור אבל בורח הוא שכר התוספות (וע"ל פ' ט"ו סי' ז') אס' שכר סתם אינו נושא אלא משקל היריע במרינה לאוחה בהמה ואס' הוסיף חלק משלשים כגון שדרכה לשאת שלשים ושען עליה שלשים ואחר ומתה או נשכרה חייב :

ו הכתף שהוסיף על משא קב אחר 'והזקק במשאו זה חייב כ' בגזקיו שאע"פ שהוא בין דעת' ויהי הוא מרגיש בכובד המשא ליעלה על לבו שמתחמת חוליו הוא ה' הכובד :

ז הוסיף חלק משלשים על השעור שפסק עמו ומתה חייב פחות מכאן פטור אבל בורח הוא שכר התוספות (וע"ל פ' ט"ו סי' ז') אס' שכר סתם אינו נושא אלא משקל היריע במרינה לאוחה בהמה ואס' הוסיף חלק משלשים כגון שדרכה לשאת שלשים ושען עליה שלשים ואחר ומתה או נשכרה חייב :

ח השוכר את החמור לרכוב עליו וכתב העור הכרזה כרזה עיקר וכתב הרב יוכלו לעשות מלאכה פטור המגרס פירוש וכמ"ס המרדכי ריש הגו'ל קמח ואפ"ו ע"ס וע"ס :

ט השוכר את החמור לרכוב עליו וכתב העור הכרזה כרזה עיקר וכתב הרב יוכלו לעשות מלאכה פטור המגרס פירוש וכמ"ס המרדכי ריש הגו'ל קמח ואפ"ו ע"ס וע"ס :

י השוכר את החמור לרכוב עליו וכתב העור הכרזה כרזה עיקר וכתב הרב יוכלו לעשות מלאכה פטור המגרס פירוש וכמ"ס המרדכי ריש הגו'ל קמח ואפ"ו ע"ס וע"ס :

יא השוכר את החמור לרכוב עליו וכתב העור הכרזה כרזה עיקר וכתב הרב יוכלו לעשות מלאכה פטור המגרס פירוש וכמ"ס המרדכי ריש הגו'ל קמח ואפ"ו ע"ס וע"ס :

עד כדי משאו פטור עכו"ל ודבר ענין ה' ה' פטורה משכומים לוס וגם דכרי הרמב"ם יכולים להתפרש על דרך זה מ'ס' כתב ה"ה אף על מי שנמרחא כתבו שם שיעור ידוע לקחת ביהו' לרכוב לו כתבו לפי שכל האלנות אינם שוות ופשוט קו' י'ס' דין' ו' ברייתא סס' ע"ב ק"מ בשם הרמ"ה אכל' ד' דכריס ל'ס' קייב ל'ס' היכ' ד'אוקיה כיד' ל' כעטמ' דרב' שאי' וכמ' (סע"ע)

עד כדי משאו פטור עכו"ל ודבר ענין ה' ה' פטורה משכומים לוס וגם דכרי הרמב"ם יכולים להתפרש על דרך זה מ'ס' כתב ה"ה אף על מי שנמרחא כתבו שם שיעור ידוע לקחת ביהו' לרכוב לו כתבו לפי שכל האלנות אינם שוות ופשוט קו' י'ס' דין' ו' ברייתא סס' ע"ב ק"מ בשם הרמ"ה אכל' ד' דכריס ל'ס' קייב ל'ס' היכ' ד'אוקיה כיד' ל' כעטמ' דרב' שאי' וכמ' (סע"ע)

בטור ס' ד
בטור א' ד
הכ"ס ס
בפסקו
ג' הרמב"ם
ס' ד'
וכת' ה' ספ
כרפ' יתודה
ס' וכן
בהלכות ה' ד
ב' כ' כתב ס'
וכת' ה' ס'
ה' כ' חמולתו
א"ס ח' ח' ד'
ס' ח' ח' ח'
בטל כאלמותו

שיח

א' הרמב"ם
ב' ס' מהלכות
ג' ס' ס' ס'
ד' ס' ס' ס'
ה' ס' ס' ס'
ו' ס' ס' ס'
ז' ס' ס' ס'
ח' ס' ס' ס'
ט' ס' ס' ס'
י' ס' ס' ס'
יא' ס' ס' ס'
יב' ס' ס' ס'
יג' ס' ס' ס'
יד' ס' ס' ס'
טו' ס' ס' ס'
טז' ס' ס' ס'
יז' ס' ס' ס'
יח' ס' ס' ס'
יט' ס' ס' ס'
כ' ס' ס' ס'

שיח

א' הרמב"ם
ב' ס' מהלכות
ג' ס' ס' ס'
ד' ס' ס' ס'
ה' ס' ס' ס'
ו' ס' ס' ס'
ז' ס' ס' ס'
ח' ס' ס' ס'
ט' ס' ס' ס'
י' ס' ס' ס'
יא' ס' ס' ס'
יב' ס' ס' ס'
יג' ס' ס' ס'
יד' ס' ס' ס'
טו' ס' ס' ס'
טז' ס' ס' ס'
יז' ס' ס' ס'
יח' ס' ס' ס'
יט' ס' ס' ס'
כ' ס' ס' ס'

אפילו במולת דעבדו לגלו מחקין מינה וע"ס עין כמ"ע
סעיף קטן י"א שכתב דמסכת ב"ב ט"ז ע"פ ר"י וכן דין
מועל על העדים להכריזו ומי יחזיקו זמן הסכירות ככה"ל לכתב
לכריזו מוקרי וכן כותב עיקר ע"ס וס' כותב כ"ג דנקט
ליכא דמחוב ב"ב ט"ז ע"פ ר"י וכן דין
ליכא לכריזו כגון שנתנו עדים
וראה ל"ב' שלם ויכ"ל לכתב ח'
מוזיקין מילי דמסכת כותב ח'
ספרו וי"ד לכאן שכתב כ"ג ע"פ
סתם מביע לו למסכת שלם
הכריז לו ח' ל"ב ע"פ ר"י
ואני חכ"ב ד' ע"פ ר"י
לדיכא דאוכח לכריזו ח'
מוזיקין מילי וס' ל"א מוזיקין
מילי וזהו ח' מילי כריות ע"פ
הכ"ד ח' ח' ח' להתבאר ח'
וכן יראה לכ"ס מה"ק
והרמ"ם וי"ב ח' ח' ח' ח'
ע"י ד"ג ודוקא פ"ה ח' ח'
עבדו לגלוי כדקיימא לקטן כ"ג
המקב"ל ע"פ דל"ה ח' ח' ח'
כן והל"ל כ"ג מנא"ה ח' ח'
המקב"ל ח' ח' ח' ח' ח'
דוכתי דאוכח לכריזו ח'
מ"ק ח' ח' ח' ח' ח'
(ב) וישו ח' ח' ח'
וראה כ"ד ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שלם ויכ"ל האוכח לכתב ע"פ
לכריזו ע"פ ח' ח' ח' ח'
ע"פ ר"י ח' ח' ח' ח' ח'
העדים ח' ח' ח' ח' ח'
וכ"ל לכתב ח' ח' ח' ח' ח'
פ' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שנתנו העדים ח' ח' ח'
לכתב ח' ח' ח' ח' ח'
דוכתי ח' ח' ח' ח' ח'
הדבר כרבים וע"פ
הדבר לחמולת : (י) ח'

אוכליהם יב ערשיבא בעל הקרקע ראה (ט)
איש מי שאומר שאם יראה בית דין שלא יוכל השוכר
יג (י) או הממשכן לברר ענין דבריו (יא)
מוציאין פירו :
ד' אכלה השוכר או הממשכן שלשה שנים וככש
השטר ואמר לחמש שנים יש לי פירות ובעל
הקרקע אמר לו אמר לו חבא שטרך ואמ' אבר השוכר
נאמן יד (יב) שאילו רצה אמר לקותר ה"א
ביד שהרי אכלה שלשה שנים טו (יג) כדוקא
שאין עדים שהיא מושכרת או ממושכנת בידי ויגם בעל
הקרקע לא מוחה הוא לאו הכי אינו נאמן :

שיח השוכר רח"ם מחברו ושוב לא נצטרך וכו' סעיף אחד :

א' השוכר רח"ם מחברו שומתן לו עשרים סאה
בכל חדש בשכרו א כהעשר בעל הרח"ם
רח"ם אינו צריך לשחוק שם נ"א יש לשוכר הש"ם
שצריך לשחוק לעצמו או לאחרים כופין אותו ליתן דמי
שומתן עשרים סאה כ שומתן סרום הוא ואם
אינו לו ויכול לומר אין לי דמים והריני טוחן לך כמו
ששכרתי ג וזאק אין אתה צריך מכור לאחרים :

שיח מי שהמעה חבירו עד שהכניס פירותיו לביתו וכו' סעיף אחד :

א (א) ח' מי שהכניס פירותיו לבית חבירו
של"א מרעתו או שהטעהו עד שהכניס פירותיו
והניחם והלך יש לבעל הבית למכור לו מאותם הפירו'
כ"ד ליתן שכר הפועלים שמוציאין אותם ח'
אוחס

שיח

א' הרמב"ם
ב' ס' מהלכות
ג' ס' ס' ס'
ד' ס' ס' ס'
ה' ס' ס' ס'
ו' ס' ס' ס'
ז' ס' ס' ס'
ח' ס' ס' ס'
ט' ס' ס' ס'
י' ס' ס' ס'
יא' ס' ס' ס'
יב' ס' ס' ס'
יג' ס' ס' ס'
יד' ס' ס' ס'
טו' ס' ס' ס'
טז' ס' ס' ס'
יז' ס' ס' ס'
יח' ס' ס' ס'
יט' ס' ס' ס'
כ' ס' ס' ס'

זמן לזמן מועל על העבד לארכו ומי יחזיקו זמן הסכירות ככה"ל
ליכא לכריזו מוקרי וכן כותב עיקר ודוק : יב ע"י אכ"ב בעל
הקרקע רח"ם ודוקא אכ"ב כ"ג ע"פ ר"י וכן דין
אפילו במולת דעבדו לגלו מחקין מינה וע"ס עין כמ"ע
סעיף קטן י"א שכתב דמסכת ב"ב ט"ז ע"פ ר"י וכן דין
מועל על העדים להכריזו ומי יחזיקו זמן הסכירות ככה"ל לכתב
לכריזו מוקרי וכן כותב עיקר ע"ס וס' כותב כ"ג דנקט
ליכא דמחוב ב"ב ט"ז ע"פ ר"י וכן דין
ליכא לכריזו כגון שנתנו עדים
וראה ל"ב' שלם ויכ"ל לכתב ח'
מוזיקין מילי דמסכת כותב ח'
ספרו וי"ד לכאן שכתב כ"ג ע"פ
סתם מביע לו למסכת שלם
הכריז לו ח' ל"ב ע"פ ר"י
ואני חכ"ב ד' ע"פ ר"י
לדיכא דאוכח לכריזו ח'
מוזיקין מילי וס' ל"א מוזיקין
מילי וזהו ח' מילי כריות ע"פ
הכ"ד ח' ח' ח' להתבאר ח'
וכן יראה לכ"ס מה"ק
והרמ"ם וי"ב ח' ח' ח' ח'
ע"י ד"ג ודוקא פ"ה ח' ח'
עבדו לגלוי כדקיימא לקטן כ"ג
המקב"ל ע"פ דל"ה ח' ח' ח'
כן והל"ל כ"ג מנא"ה ח' ח'
המקב"ל ח' ח' ח' ח' ח'
דוכתי דאוכח לכריזו ח'
מ"ק ח' ח' ח' ח' ח'
(ב) וישו ח' ח' ח'
וראה כ"ד ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שלם ויכ"ל האוכח לכתב ע"פ
לכריזו ע"פ ח' ח' ח' ח' ח'
ע"פ ר"י ח' ח' ח' ח' ח'
העדים ח' ח' ח' ח' ח'
וכ"ל לכתב ח' ח' ח' ח' ח'
פ' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שנתנו העדים ח' ח' ח'
לכתב ח' ח' ח' ח' ח'
דוכתי ח' ח' ח' ח' ח'
הדבר כרבים וע"פ
הדבר לחמולת : (י) ח'

אוכליהם יב ערשיבא בעל הקרקע ראה (ט)
איש מי שאומר שאם יראה בית דין שלא יוכל השוכר
יג (י) או הממשכן לברר ענין דבריו (יא)
מוציאין פירו :
ד' אכלה השוכר או הממשכן שלשה שנים וככש
השטר ואמר לחמש שנים יש לי פירות ובעל
הקרקע אמר לו אמר לו חבא שטרך ואמ' אבר השוכר
נאמן יד (יב) שאילו רצה אמר לקותר ה"א
ביד שהרי אכלה שלשה שנים טו (יג) כדוקא
שאין עדים שהיא מושכרת או ממושכנת בידי ויגם בעל
הקרקע לא מוחה הוא לאו הכי אינו נאמן :
שיח השוכר רח"ם מחברו ושוב לא נצטרך וכו' סעיף אחד :
א' השוכר רח"ם מחברו שומתן לו עשרים סאה
בכל חדש בשכרו א כהעשר בעל הרח"ם
רח"ם אינו צריך לשחוק שם נ"א יש לשוכר הש"ם
שצריך לשחוק לעצמו או לאחרים כופין אותו ליתן דמי
שומתן עשרים סאה כ שומתן סרום הוא ואם
אינו לו ויכול לומר אין לי דמים והריני טוחן לך כמו
ששכרתי ג וזאק אין אתה צריך מכור לאחרים :
שיח מי שהמעה חבירו עד שהכניס פירותיו לביתו וכו' סעיף אחד :
א (א) ח' מי שהכניס פירותיו לבית חבירו
של"א מרעתו או שהטעהו עד שהכניס פירותיו
והניחם והלך יש לבעל הבית למכור לו מאותם הפירו'
כ"ד ליתן שכר הפועלים שמוציאין אותם ח'
אוחס
שיח
א' הרמב"ם
ב' ס' מהלכות
ג' ס' ס' ס'
ד' ס' ס' ס'
ה' ס' ס' ס'
ו' ס' ס' ס'
ז' ס' ס' ס'
ח' ס' ס' ס'
ט' ס' ס' ס'
י' ס' ס' ס'
יא' ס' ס' ס'
יב' ס' ס' ס'
יג' ס' ס' ס'
יד' ס' ס' ס'
טו' ס' ס' ס'
טז' ס' ס' ס'
יז' ס' ס' ס'
יח' ס' ס' ס'
יט' ס' ס' ס'
כ' ס' ס' ס'

ה'הנהיגו...
בלא דיעתו
מירר...
במ'ס

שט

א' הרמב"ם
רוס פ"ד
מהלכות
שכירות משנה
שם דף ע"ח
ע"א הי"א
בסוף המשנה
וכתב ה"ה
גרי"א לקאמר
השו"כ את
החומר וכו' ו'
ואמרו בו'
מגן אב"י
ומתה מייב
ולא קא משליג
בין הו"מ'
להחלקה
לוקמה דמי
יוסקן לרי"א
כרבי יוסקין
דאמר כל
המניע על
דעתו של בעל
הבית נקרא
גזלן וייב
בזבובין ולא
קרי' כוונתיה
וכו' אפטר
שכרי ויסקן
קולק על
האוקומות
האחרות שם
פליג דלרובין
כל כן שאין
פשיעו
כיבנת פטור
דאי לא לא
הו מוקי לה
דלא להכתח
ב שם וס'
במשנה כ'
הוא כטור
ב שם טו'ט'
ב שם טז'
הר"א ככ"ל
ל"ב ס"כ
ד וביאר שם
אף על פי ש
ב החות
שהולכות
ומותרות ביום
ח' זה שהתנה
שימורה למח'
מכירתה
בהחיתו שאין
בה כל כך
לילך לחזור
עצו ח' זה
מייב אף שלא
היה לו מקום
החיתו (דף ק"ט)
אחר החתירה
שם נבדקו עמו
דמריסיה
דמריסיה

השו"כ את החומר כו' כתב המרדכי פרק א"ב ו'
מלתי לרובין עין את שמעון הסכריתך פרה כהה
פשיעו לנכות ולם חמות אה"ל נתמייבת לו וקוק ועיני כה
מלכה ו' נכונות ומתה והאיכ' משען קוקוק אה"ל כך כדון שיו
אכל שכירות לא אה"ל כך לפי
שהוא רבית דין זה פסקו מה
דמכר' הסם פרה מתנורו כולו
הולך חייב לרובין ללא נס
שכר נס קוק וימורו אשר ללא דמי
דמס לא שמשע אלא לדין כו
משו ריבית דתתנה עמו כהה"ל
אכל חנו למייר לא קבמתי לך
שכירות אלא כמות המום אכל
בכריתו לא אה"ל לך עכ"ל
ומיירו בית יוסף כטור יורה
דעה כו' קע"ו וכן הוא בשו"א
מח"ל בר כרוך ס' רש"ש דפוס
פדא ע"ל ודברים הראשונים
ככתבם וכלאנס הן דכרי דה"ל
בפסדו רוס דף ל"ו ולא ידעתי
מה חולק מורו עליו דהא ל"ג נס
כוונת ראב"ן אינו אלא לדין כו
מסו רבית ולכך כתב דין זה
בפ' אהרן כף וכל כפ' האומין
ויתר קשה על דכרי קטור
מרדכי של מה"ל יוסף איעליג
אלא הוכיר דכרי דכרי דמיו'
ללא הסכר וקוקוק ולפ"ל הדין
עם מורו שאף ראב"ן לא נתק
עליו דמיו' כשהתנה כהה"ל
שאם לך השכירות וקוק (עין
בשו"א מבי"ט ח"ב פ"ד כ) : (ב)
חייב השוכר כו' עין לז"ל סימן
ש"ס א"א בה"ה :

ה והשו"כ את הפרה
ח שחורשו הרי
ט שחורשו וכן אם לא שינה
י ששררה לחרוש בבקעה וחרשה בהר

ההנהיגו...
בלא דיעתו
מירר...
במ'ס

לא השליך המסא מעלו וכו' וכו' כיון שהמסא מ'ה חייב עליה
השוכר: יד' דתנאי ב"ד הוא כו"כ כל שבע בותיקן מחלוק
התנה ב"ד שסות בודוליקא כליו של מכויו ולהניל את שלו וכותן
למכויו עבר הכלי וכל כוונתו כזה וכל' כו"כ כ"ד ור"ס הפרשו
דוקן אלו וק"ל דמסא מור"ס

החומר הפסדו לא הו' גזלן יד' דתנאי בית דין הוא
(ת"ה סימן י"ג) כלעיל סימן רס"ד סיניק ח' ועין לקין
סימן ש"ג סיניק ח' מריסיה ח' :

שט השוכר את הבהמה לילך למקום
ידע והוליכה למקום אחר * ובה'
סעיפים :

א' (א) השוכר ארז החומר להוליכה בהר
והוליכה בבקעה א' או החולקה פטור אף
על פי שעבר על דעת הבעלים ואם הוחמה חייב :
ב' כשכרה להוליכה בבקעה והוליכה בהר אם
החולקה חייב שהחולקו יתר בהר מבקעה ואם
הוחמה פטור שבקעה חייב יותר מבקעה ואם
הרוח שמנשבת בראש ההרים ב' ואם הוחמה מחמת
המעלה חייב וכן כל כיוצא בזה :
ג' כה שנים מהר לבקעה ומבקעה להר ג' ומתעבה
ומתה חייב וכן אם ° שכרה להוליכה למקום אחד
והוליכה למקום אחר ד' ואחר הדרך משונה ממקום אחד
חייב וכן כל כיוצא בזה (טו) :

ג' השוכר בהמתו לילך בה למקום פלוני ולהחזירה
למחר והלך השוכר עליה למקום ההוא והחזירה
בו ביום ונתרעם המשכיר לוקני העיר על אשר הוליכה
והביאה ביום אחר ואמר למשכיר לקבלה ולהשתרר
ברפואתה וכן עשה ה' ומתה לסיף ח' ימים :
(ב) לחייב השוכר כיון שפשע בה ה' :
הגה השוכר את החומר ונעשה פסד כדרך ולא פסד כדרך
והכית עליו משו ונתקלקל' הו' פשיעה דלא הו'
ל"ג להניח עליו חיי' אלא אם היה נתון לדבר ולא היה
אפשר לשכור חומר אחר לא הו' פשיעה ופטור (הר"א כ"ל
ל"ב סימן ג') :

ה לחרוש בהר וחרש בבקעה ונשכר הקנקן והוא הכלי
ה השוכר פטור ודין בעל הפרה י' עם האומנים
ו חורשו וכן אם לא שינה
ז ששררה לחרוש בבקעה וחרשה בהר ודינו של שוכר
עם האומנים :

ההנהיגו...
בלא דיעתו
מירר...
במ'ס

ההנהיגו...
בלא דיעתו
מירר...
במ'ס

